

4

Kevendiš klub, osnovan 1925, se nalazi u elegantnom Karlton Haus hotelu i najstariji je bridž klub na svetu.¹ Sala u kojoj smo igrali bila je 90 stopa duga i 30 stopa široka, imala je dva nivoa, visoku tavanicu, odlično fluorescentno osvetljenje odozgo, centralnu klimatizaciju i debele crvene tepihe. Igrali smo na čvrstim drvenim stolovima sa pločama od ultrapasa. Stolica su bile udobne i, kao i sve ostalo u Kevendišu, skupe.

Sala je bila pretrpana. Oblaci dima su visili nad stolovima, uprkos klima uređaju. Ljudi koji su sinoć pobedili na licitaciji došli su da vide nastup svojih investicija. Baš pre prve podela trudio sam se da se usredsredim na posao kada me neko tako tresnu po leđima da mi naočari gotovo padoše na pod. Bio je to Ted C. Kastlmen. “Rastrgni ih, tigre”, rekao mi je. “Sredi ih, Vecel”, ohrabrio je Pitera.

“Vajksel”, rekoh.

Naši prvi protivnici bili su Bi Džej Beker i njegov najmlađi sin Majk. Oni su predstavljali Sjedinjene Države na svetskom prvenstvu 1973. Igrao sam protiv obojice i poštovao ih. Majk Beker mi je bio prijatelj. Izlazili smo zajedno sa devojkama, zajedno letovali, pozajmljivali novac jedan drugom. Majk je odigravao prvi bord – parcijalni kontrakt dva pika – i lice mu je bilo zgrčeno dok je razmišljao o liniji igre. Kako bih opustio atmosferu ispričao sam Piteru vic, a Majk Beker mi je s pravom rekao da zavežem.

Nismo ni dobili ni izgubili mnogo IMP u tri deljenja protiv Bekerovih. Tokom ovih bordova utonuo sam u rutinu, kretao se uhodanom stazom, postao u isto vreme blizak i odvojen od okoline. Postoji u bridžu nešto bezvremensko, kada se čula koncentrišu na igru i isključe sve ostalo. Pošto je opažanje suženo, u isto vreme je i zaslepljujuće oštro. Vreme prolazi, ali igrač toga nije svestan. Gledaoci pričaju, ali

---

¹Tačnije bi bilo ‘najstariji kontrakt bridž klub na svetu’. U londonskom Portlandu, osnovanom 1815, bridž se igra od 1894. godine. *prim.Urednika*

---

ih igrač ne čuje. Sve što je važno su protivnici i karte, jedna podela za drugom, i uhodana staza, i vi se nadate i molite da će to trajati zauvek.

Koncentracija je vrlo važna u bridžu, ali je jednaka fizičkom naporu. Klinička fondacija iz Klivlenda je proučavala reakcije ljudskih bića na stres. Naučnici su uporedili 41 igrača bridža na početku i na kraju tipične turnirske seanse od 4 i po sata sa tucetom hirurga pre i posle teških operacija trajanja od dva do osam sati. Sudeći po pokazateljima kao što su znojenje i promene pulsa i krvnog pritiska, igrači bridža su pod znatno većim pritiskom.

Fizička kondicija je važna u vrhunskom bridžu. Igram tenis, redovno vežbam i dugo šetam kako bih ostao u kondiciji. Koncentracija se raspada kada je igrač umoran.

Naši drugi protivnici u prvoj seansi bili su Džim Huker¹ i Bobi Volf, koji je bio jedan od preostala dva – drugi je bio Bob Haman – člana prvobitnih Dalaskih asova. Zapravo, Bobi Volf je bio prvi igrač kog je Ajra Korn potražio kada je odlučio da stvori svoj veliki tim.

Piter i ja smo poslednji put igrali protiv Volfa i Hukera u julu 1975, kada nam je Ajra Korn platio da dođemo u Teksas da bi se Asovi malo takmičili s nama. Volf i Huker su na aukciji bili prodati za 2.900 dolara i smatrali su da je trebalo da postignu višu cenu. Huker je uzeo odsustvo sa dužnosti predsednika sopstvene teksaške kompanije da bi igrao na Kalkuti. Očigledno, on i Volf ne bi došli čak iz Dalasa da nisu očekivali pobeđu.

Piter i ja smo odlično prošli protiv Volfa i Hukera. Izlicitirali su slem sa samo 5 odsto šansi za uspeh. Pali su i njihov uzlet mašte nam je doneo gotovo 200 IMP.

Smatrao sam da se nas dvojica odlično uklapamo. Naša komunikacija, iako tiha, putem licitacije bila je toliko glasna i jasna da smo mogli slobodno i da izmenjamo svoje listove. Pronalaženje i zadržavanje pravog partnera je ključno za vrhunski bridž – to je gotovo kao pronalaženje pravog muža ili žene – a ja sam u Piteru našao retkog partnera. Trideset dvogodišnjak, veteran iz Vijetnama, bio je u potpunosti odan igri. Redovno smo zajedno dvadeset sati nedeljno radili na našem licitacionom sistemu, verziji *Presižna*. Imali smo osamdeset strana otkucanih beležaka i hiljade naročitih dogovora o tome šta koji licit znači u uobičajenim i retkim situacijama (neke su toliko retke da se nikada nisu ni pojavile). Pre svakog turnira smo mnoge sate listali naše beleške. Jedan pisac je napisao da su “psiholozi koji imaju pristup u sam vrh igre pronašli da veliki igrači uglavnom žive u svom svetu”. Ako je tako, to je zato što ima toliko stvari za pamćenje. To je kao učenje napamet velike knjige matematičkih obrazaca. U svakom slučaju, Piter i ja smo se *slagali*, i za bridž stolom i van njega.

---

¹*Jim Hooker*, r. 1937. Izgleda da je aktivno igrao samo tokom sedamdesetih kada je osvojio brojne regionalne i jedan nacionalni turnir. *prim.Urednika*

Naši treći protivnici su bili Alan Traskot, bridž novinar *Njujork Tajmsa* i njegova žena Doroti Hejden Traskot¹. Alan Traskot će o ovom događaju da izveštava u *Tajmsu*. Nisam mislio da će on i njegova žena da pobeđe, ali sam se pitao šta će on da napiše ako pobeđe? Kako izveštavaš u sopstvenoj rubrici da si osvojio super turnir? Nadao sam se da on neće morati da se suoči sa problemom, ali je to uskoro postala bliska mogućnost.

Traskotovi su protiv nas upisali sjajne rezultate. U prvom bordu su izlicitirali pet trefova van zone, što su i napravili. To je bio dobar kontrakt, ali ga nije reklo mnogo parova. U drugom bordu su igrali dva herca i napravili štih više; neki parovi su rekli četiri herca i pali. U trećem bordu su izlicitirali četiri pika u zoni, kada je Doroti otvorila slabo na trećoj poziciji. Manša nije imala dobre šanse. Zavisila je od impasa adutskog kralja i raspodele 3-2 u boji sa strane. To je bio kontrakt sa 34 odsto šansi. Napravili su. Piter i ja smo protiv Traskotovih izgubili više od 300 IMP, uglavnom zato što su mnogi parovi pasirali bord u kom je bilo četiri pika; drugim rečima, za drugim stolovima se na tom bordu uopšte nije licitiralo. Kada se to desi par i dalje može da izgubi ili dobije IMP, u zavisnosti od toga šta su drugi parovi uradili, ali se bord ne igra.

“Šta nam to radite?” upitao sam Doroti Traskot.

“Pokušavamo da pobedimo na turniru”, reče ona.

Doroti je bila visoka, vitka i privlačna. Počela je da igra bridž sa šest godina. Bila je nastavnik matematike. Imala je sjajnu fizičku kondiciju što joj je posebno pomagalo na dugim turnirima. Intenzivno je žvakala gumu dok igra bridž, ali to nije nimalo kvarilo njeno dostojanstvo, niti igru. Bila je član tima Sjedinjenih Država koji je osvojio prestižni *Venis Kup* 1974. i 1976.

Pre igre protiv sledećih protivnika, nakratko sam porazgovarao sa Alanom Traskotom. Alan je bio Britanac po rođenju, ali sada je bio američki građanin. Prvi put se proćuo igrajući bridž kao student na Oksfordu. Bio je šarmantan i duhovit, pravi *bon vivant*.² Bio je stručnjak za sitnice, uživao je da peva na zabavama i izuzetno je pričao priče. Rekao sam Alanu da me je iznenadilo što su Doroti i on prodati na Kalkuti za tako malu sumu (1.400 dolara).

“Lepo od tebe”, rekao je. Osmeh mu se raširio licem.

Znao sam da je kupio nešto učešća za sebe i Doroti. Ako je dao samo 700 dolara, mogao je da dobije oko 14.000. Ja bih morao da dam 2.400 da bih dobio istu sumu.

---

¹*Dorothy Hayden Truscott*. Značajnije od njene četiri titule prvakinja sveta su njeni neverovatni uspesi u otvorenoj konkurenciji. Igrajući sa Helen Sobel Smit osvojila je drugo mesto na *Bermuda Boulu* 1965, a treće na otvorenom parskom prvenstvu sveta 1966. *prim. Urednika*

²Franc: čovek koji voli udoban život, ispunjen zabavom i zadovoljstvima. *prim. Prevodioca*

Bio sam nesrećan zbog loših rezultata protiv Traskotovih, ali sam osećao da neće proći mnogo pre nego što nam ponovo krene. A još uvek je bilo dovoljno vremena. Odigrano je samo 9 od 117 bordova.

Sledeći protivnički par bio je takođe jedan bračni par, Bil¹ i Marijeta Pasel iz Vestčestera. Poznavao sam Paselove godinama. Oni su bili simbol stabilnosti srednje klase. Jednom, u danima kada sam se još odevao i izgledao kao hipi, leteo sam sa Paselovima iz Evrope. Zajedno smo izašli iz aviona. Bio sam baš ispred njih dok smo prolazili kroz carinu i mora da je bilo očigledno da smo prijatelji. Carinski službenik mi je mahnuo da prođem. Zatim je pregledao svaki komad prtljaga i svaki šav odeće Paselovih. Čovek je bio savestan državni službenik. Nije hteo ni da čuje o kući u Vestčesteru, Bilovom poslu rukovodioca ili Marijetinih troje dece. Pregledao je Marijetine nokte kada sam im dobacio veselo “Doviđenja” i izašao da potražim taksi. Nikada nisam objasnio Paselovima šta nije bilo u redu. Carinik je bio siguran da sam ja ludi hipi koji ih je ubedio da za njega prošvercuju drogu u zemlju.

Piter i ja smo imali odličan rezultat protiv Paselovih u prvom bordu. Zbog naše baražne taktike – licitirali smo do pet karo – imali su teškoća da uđu u pravi kontrakt. Na kraju su izlicitirali pet pikova, gde su mogli da naprave pet herčeva, i pali tri puta u zoni. To nam je donelo nekih 130 IMP.

Za razliku od nekih bridž takmičenja, na Kevendiš Kalkuti nije bilo moguće saznati šta ste uradili dok se sednica ne završi. Zbog zamršenog načina obračuna turnira, bilo je potrebno nekoliko sati posle prve seanse da se rezultati obračunaju i istakne plasman. Tih nekoliko sati su neizbežno bili puni tenzije. Bordovi su odigrani ali parovi nisu znali šta su napravili u odnosu na ostale takmičare, pa je to bilo vreme kada većina ljudi šetka tamo-amo i svi izvode pretpostavke, period u kom se nadate najboljem a čeličite se za najgore. Možete da imate vrtoglavicu od optimizma ili da budete savladani pesimizmom. Zapravo, ako igrač očuva svoju objektivnost – a malo ih to može – onda je u stanju da otprilike pogodi šta je njegov par napravio.

Pretpostavio sam da smo posle četiri protivnika i dvanaest bordova verovatno između 15. i 20. mesta od 40. Ništa se naročito nije desilo protiv Bekerovih. Dobro smo prošli protiv para Volf–Huker i Paselovih. Traskotovi su nas sahranili. Ipak, nije imalo smisla misliti na plasman. Moglo bi da nam naškodi. Nismo smeli da dopustimo sebi da igramo za plasman umesto da igramo karte.

Protiv našeg petog protivnika – Gejl Mos iz Njujorka i Pitera Nađa² iz Montreala – napravili smo prodor. To je bila jedna od boljih odbrana koje je naš par ikada odigrao. Evo kritičnog borda protiv Mos–Nađ:

¹William, r. 1930 i Marietta Passell. Članovi poznate bridž porodice. Od njih su značajniji Majk (Mike, r. 1947.) i Nensi (Nancy, r. 1949.) Pasel. *prim.Urednika*

²Peter Nagy, r. 1942. Drugi na otvorenom parskom prvenstvu sveta 1978. i 90. *prim.Urednika*

		<u>Mos</u>	♠	96		
			♥	K95		
			♦	A10874		
			♣	KQ10	<u>Sontag</u>	
<u>Vajksel</u>	♠	J42			♠	A7
	♥	2			♥	QJ7643
	♦	KJ32			♦	65
	♣	A9872			♣	643
				<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; display: inline-block;"> <div style="display: flex; justify-content: space-between; width: 100%;"> N E </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between; width: 100%;"> W S </div> </div>		
		<u>Nađ</u>	♠	KQ10853		
			♥	A108		
			♦	Q9		
			♣	J5		

Obe strane u zoni. Licitacija:

Očigledno su bili u pogrešnom kontraktu. Mogli su lako da naprave tri bez aduta, ali su četiri pika, koji takođe mogu da se naprave, zahtevali klasičnu borbu između izvođača i pažljive odbrane.

Piter je, sedeći na poziciji Westa, atakirao singl dvojku herc. Sa stola je odigrana mala karta. Odigrao sam damu, falš kartu. U ovakvoj odbrambenoj situaciji je uobičajen postupak da se odigra manja od dve dodirne karte (u ovom slučaju pub). Igrajući damu sam se nadao da ću navesti izvođača da poveruje da Piter ima puba herc. Nađ je uzeo štih asom.

Nađ je zatim odigrao peticu tref. Piter je odigrao asa i uzeo štih. Vratio je dvojku karo. Zamka je bila postavljena! Piter je znao da Nađ – izvođač – ima damu karo, zbog njegovog licita tri karo. Takođe je znao da Nađ ima jedno bacanje iz ruke na kralja i damu tref sa stola. Povrh svega, a to je i bio početak poteza, Piter je shvatio da Nađ neće poverovati da je on atakirao ispod kralja karo. Nađ je uzeo štih asom.

Odigrao je kralja i damu tref, odbacivši damu karo iz ruke. Zatim je odigrao mali pik sa stola. Odigrao sam malu kartu, Nađ je odigrao kralja iz ruke, a Piter je bacio dvojku.

Nađ je bio gotovo potučen! Bio je gotovo potučen u trenutku kada je izvukao asa karo, i Piter i ja smo to znali. Pao je na našu prevaru. To je bio jedan od onih divnih trenutaka kada znate da ste sami skovali svoju sreću. Nađ je imao potpuno pogrešan pregled borda. Moja lažna karta i Piterova hrabrost da odigra ispod kralja

karo doveli su ga da pretpostavi da ja imam kralja karo a Piter puba herc. Obe pretpostavke su bile pogrešne. Evo, preglednosti radi, položaja u kom se Nađ našao posle šest štihova.

		<u>sto</u>	♠	9			
			♥	K9			
			♦	10874			
			♣	—		<u>Sontag</u>	
<u>Vajksel</u>	♠	J4				♠	A
	♥	—				♥	J7643
	♦	KJ3				♦	5
	♣	98				♣	—

Jedini način na koji je Nađ mogao da napravi kontrakt je bio da odigra mali adut iz ruke. Ja bih bio primoran da uzmem štih adutskim asom i mogao bih da dam Piteru seču herc, ali to bi bilo sve. Nađ je, međutim, odigrao herc prema stolu, što je smatrao logičnijim na osnovu naše ranije odbrane. Piter je odsekao četvorkom pik, naš drugi štih. Zatim je vratio tref koji sam odsekao asom, naš treći štih. Vratio sam herc i Piter je mogao da iskoristi svog puba pik za četvrti i obarajući štih. Piterov pub je iskorišćen *en passant*¹. Da je Nađ sekao nisko, Piter bi nadsekao, što se i desilo. Da je Nađ sekao damom, Piterov pub bi postao najviši preostali adut.

“Dobro je, Piter”, reko.

“Sranje”, reče Nađ.

Ovaj bord nam je doneo 258 IMP. Sada smo se vratili u trku. Naši sledeći protivnici su bili Migel Rejgadas i Luis Šnajder iz Meksika. Mogli su da budu i sami Beladona i Garoco, ja bih se kladio da ćemo proći dobro.

Prva seansa je počela u 1:30 popodne i nije završila pre šest. Svi su bili vrlo umorni, a ni pola dana nije prošlo. Ostalo je čekanje na rezultate popodnevne seanse, pa večernja seansa, pa ponovo čekanje. Čuo sam da je mentalni rad naporniji od fizičkog. Verujem da je tako. Želeo sam da legnem i spavam do sutra u ovo doba.

Piter i ja smo šetkali. Znao sam da smo dobro prošli, ali sam odbijao da predviđam. U pitanju je bio novac – par koji osvoji prvo mesto dobija 2.000 dolara, za drugo mesto se dobija 1.000 dolara, a za treće 500 dolara – ali važnije od novca bilo je pobediti elitu protivnika.

¹Franc: u prolazu. U bridžu naziv za opisanu adutsku promociju. *prim. Prevodioca*

Napravili smo brazdu na tepihu Kevendiša kada sam spazio Teda C. Kastlmena kako se probija kroz gužvu igrača, kockara i gledalaca.

“Kako idu moji konji?”, pitao je.

“Mislim da smo poslednji”, rekoh.

“Stvarno? Baš sam razgovarao sa g. Ajzenbergom i on kaže da su krenuli odlično posle slabog starta. Pa, ne može se uvek biti u pravu. Možda treba da prodam tebe i Vecela.”

Pokušao sad da smislim šta da kažem Kastlmenu kada sam čuo ono jedinstveno zujanje. Rezultati su gotovi. Direktor ih je lepio trakom na zid. Igrači i kockari su se sabili iza njega. Bilo je nemoguće dovoljno prići i videti, pa sam se ograničio da slušam imena. Učinilo mi se da je neko rekao “Nejl”. Bobi Nejl? Izgledalo mi je slabo verovatno. “Vidi Traskotove!” vikao je neko ko je mogao da bude dovoljno blizu da vidi.

“Traskotovi”, reče Kastlmen. “Oni vode?”

“Ne znam”, rekoh. “Možda.”

Pomerio sam se bliže dugom listu papira.

“Čestitam”, reče neko.

“Kako smo prošli?”

“Prvi ste. Ti i Piter ste prvi!”

Bilo je tako. Pre nego što sam stigao do rezultata ostali su me tapšali po leđima i stezali mi ruku. Evo prih deset parova po završetku prve seanse:

<u>PLASMAN</u>	<u>PAR</u>	<u>ZEMLJA</u>
1.	Vajksel – Sontag	SAD
2.	Traskotovi	SAD
3.	Bera – Vernon	Venecuela
4.	Marš – Blum	SAD
5.	Rouz – Foro	Engleska
6.	Vulzi – Robinson	SAD
7.	Mičel – V. Roberts	SAD
8.	Hajtner – Lovental	SAD
9.	Bekerovi	SAD
10.	Kokiš – Mitlmen	Kanada

Bilo je 7:30, a druga seansa je počinjala u 8:00. Posle te seanse bile su još dve. Popio sam šoljicu kafe iz kuhinje Kevendiša i pokušao da izbegnem Kastlmena. Izgubio sam ga u gužvi da bih video rezultate.

Dobili smo 2.000 dolara kao pobednici seanse. Bio sam uzbuđen. “Tako, Vecel”, rekao sam kada sam spazio Pitera.

“Nazovi me Vecel još jednom”, rekao je Piter, “i slomiću ti ruku.” Mislim da se šalio.

Naši prvi protivnici u večernjoj seansi bili su Džon Foro i Irving Rouz iz Engleske, trenutno peti. Osećao sam da je ovaj par opasna pretnja. Naročito je Rouz bio neobičan igrač. Za stolom je bio smeo, maštovit, briljantan. Van stola bio je ličnost. Vodio je u Engleskoj bridž klub po imenu *Ekscentrik*, gde su mnogi vrhunski engleski igrači vežbali i kockali se. *Ekscentrik* je imao bilijarsku salu gde su igrači mogli da se opuste ili, ako žele, igraju za visoke uloge. Kada sam posetio *Ekscentrik*, 1975, posmatrao sam partiju bilijara između važnog londonskog kladioničara i nekog momka sa titulom ispred imena. Mislim da je kladioničar dobio sve osim titule, koja je bila ili grof ili lord¹.

Rouz je zaista bio ličnost. Na poslednjem svetskom prvenstvu u Monte Karlu pao je važan slem i objasnio neuspeh svom partneru rekavši: “Imam mreću na levom oku”. Jednom je vodio bridž krstarenje po inostranstvu na luksuznom brodu i, promene radi, naučio neke putnike da igraju džin-remi. Pre kraja krstarenja uzeli su mu novac, sat i većinu odeće. Bio je pravi stručnjak.

Irving Rouz je imao kosu boje peska, krive zube i predivan iskrivljen osmeh. Kad god sam igrao bridž protiv njega, morao sam da se nateram da ga ne volim.

Bili smo umereno uspešni protiv Foroa i Rouza, ali sam se ja osećao nelagodno. Na popodnevnoj sednici bio sam siguran u sebe. *Znao* sam da ćemo proći dobro. Imali smo kontrolu. Večeras sam imao neprijatan osećaj da se vozim na vašarskom voziću kojim upravlja neko drugi.

Posle Foroa i Rouza smo – osim jednog izuzetka – bili loši. Naši drugi protivnici su bili Pol Hajtner i Džon Lovental. Smatrao sam da je Hajtner – sa nadimkom Kit – bio zanimljiviji od njih dvojice. Bio je visok preko šest stopa i težak preko 400 funti. Kada se koncentriše, naslanjao se laktovima na sto i igrači su bili sigurni da će se sto srušiti. Hajtner je bio prefinjen i kulturn, bio je suosnivač i glavni urednik *Bridž žurnala*, publikacije namenjene ozbiljnim igračima i bio je rukovodilac u *PMI*, kompjuterskoj firmi. Na njegov podsticaj *PMI* je zaposlila mnoge bridž prvake kao kompjuterske programere, u uverenju da će biti jedinstveno pogodni za taj posao. Ispostavilo se da su bili u pravu. Jedno vreme u *PMI* je radio i Piter Vajksel.

Prva žena Pola Hajtnera, Linda, težila je manje od 100 funti. Njegova druga žena, Ebi, takođe dobar igrač bridža, bila je teška više od 200 funti.

Hajtner i Lovental su nas zgromili u dva od tri deljenja. Napravili su četiri herca van zone, što je trebalo da oborimo. Izlicitirali su kontrakt četiri pika u zoni koji

---

¹Sontag, kao Amerikanac, pravi grešku koju ja, kao anglofil, moram da ispravim. Lord (bukvalno gospodar) je naziv kojim se označavaju plemići, bez obzira na titulu.*prim.Prevodioca*

smo kontrirali. Napravili su iberštih i to nas je koštalo oko 170 IMP. Krenulo je naopako kada sam pogrešno shvatio značenje Piterove kontre. Smatrao sam da je kaznena, dok je Piter želeo da pokaže da ima dobru kartu za svoj prethodni licit. Bez obzira ko je bio u pravu, pokazalo se da uprkos hiljadama sati provedenih u radu na našem licitacionom sistemu, još nismo ni izbliza pokrili sve moguće situacije. Niti je to bilo ikako moguće. Da iznesem primer. Ovo je broj različitih listova koje igrač može da dobije: 635.013.559.600. Ovo je broj mogućih deljenja: 53.644.737.765.488.792.839.237.440.000.

Sledeći protivnici bili su Bili Griv i Harold Ogast. Griv je uživao u Kalkuti. U danima siromaštva kockao se da preživi igrajući za par dolara na lokalnim turnirima. Prva nagrada dobrih večeri je mogla da bude pet dolara. Sada je igrao na najskupljem turniru u istoriji.

Bili Griv je bio matematičar, imao je četrdeset sedam godina i dugu i impresivnu listu dostignuća. Osvojio je *Spingold* 1959, *Rajzinger* 1969. i predstavljao SAD na Olimpijadi 1960.

Harold Ogast je organizovao bridž krstarenja, popularna među ljudima iz cele zemlje. Mogla su da koštaju preko 9.000 dolara po osobi, mada ih je bilo i znatno jeftinijih. Neka su trajala više od 100 dana, što je za mene pokazatelj popularnosti igre. Obično je na krstarenju i nekoliko bridž šampiona koji daju instrukcije. Mnoga krstarenja su išla oko celog sveta.

Harold Ogast je i sam bio talentovan igrač. Osvojio je *Spingold* 1956. i 1960. i takođe predstavljao SAD na Olimpijadi 1960. Igrao sam mnoge pripremljene mečeve (unapred pripremljene podele za meč između dva para) protiv njega u *Ridžensi vist klubu*, koji se nalazi u Istočnoj 67. ulici na Menhetnu i verovatno je najluksuzniji klub na svetu specijalizovan za bridž. Među njegovim članovima su Harold Vanderbilt, baron Fon Zedvic, general Alfred Grunter, Osvald Džekobi i Čarls Goren. *Ridžensi vist klub*, osnovan 1936, zauzima veličanstvenu staru kuću, a njegova kuhinja stoji uz rame sa najboljim njujorškim restoranima. Postoji mnogo dobrih bridž klubova u Americi i Evropi, ali Ridžensi je 'naj'.

Borili smo se da ostanemo na svome protiv Griva i Ogasta, a ja sam i dalje bilo razdiran sumnjama. Stvari *nisu* bile kako treba. Oštrica koju smo imali popodne je nestala. Bio sam svestan gledalaca i buke. Ne pušim, ali sam navikao na dim. Igrač mora da se navikne na to ili ne može da igra turnire. Sada su mi, ipak, oči gorele. Plašio sam se da ću uskoro da iskliznem.

Pre nego što se to desilo odigravao sam bord za koji je Alan Traskot rekao da je uključivao 'briljantno rezonovanje'. Igrali smo ga protiv Hauarda i Bi Šenken.

	<u>Vajksel</u>	♠ A6		
		♥ 1032		
		♦ 8743		
		♣ J1053	<u>Bi Šenken</u>	♠ K109
<u>Hauard Šenken</u>	♠ J843			♥ J96
	♥ 5			♦ J1096
	♦ AK52			♣ Q72
	♣ A964			
	<u>Sontag</u>	♠ Q752		
		♥ AKQ874		
		♦ Q		
		♣ K8		

East – West u zoni. Licitacija:

West	North	East	South
1♦	pass	2♦	4♥
all pass			

Kockao sam se sa četiri herca jer sam imao jaku boju i nije mi trebalo mnogo pomoći od Pitera da napravim manšu. Štaviše, znao sam iz predašnjeg iskustva sa Hauardom Šenkenom da on često otvara sa manje od 13 onerskih poena. Licit dva karo od Bi nije obećavao veliku snagu.

Hauardov početni atak bio je as karo i Bi je odigrala puba (pokazujući da ima desetku). Bacio sam svoju singl damu. Hauard je vratio do poznate desetke kod Bi i ja sam odsekao. Hauard se trudio da sakrije položaj kralja karo kako bih pogrešio u proceni gde su ostali oneri. Zastao sam da razmislim. Već sam izdao štih karo i morao sam da izdam najmanje po jedan štih pik i tref. Morao sam da izbegnem izdavanje ijednog štiha preko ta dva.

Znao sam iz licitacije da je pik podeljen 4-3. Da je bilo ko od njih imao pet karata pik, spomenuli bi ga u prvom krugu licitacije. Znao sam takođe da West ima četiri karte pik a East tri, pošto bi East, da ima četiri karte, odgovorio jedan pik na Hauardov otvor jedan karo.

Boja pik je bila kritična. Ako Hauard ima četvrtog kralja, neće mi pomoći da odigram asa pa mali do dame jer ću izgubiti štih i morati da sečem svoja dva mala pika na stolu. Postojala je velika šansa da East (Bi), sa verovatnom dužinom herc, može da nadseče sto. Zato sam odlučio da igram u nadi da je kralj pik kod Easta, u kom slučaju će jedna seča na stolu da promovise moju damu pik. Ali, morao sam da budem oprezan. Imao sam malo ulaza na sto. U jednom trenutku ću morati da igram tref sa stola i pogodim položaj asa i dame. Pošto je Hauard otvorio i pošto sam pretpostavljao da Bi ima kralja pik, as tref je morao da bude kod njega, ali, nadao sam se, ne i dama.

“Sledstveno tome”, pisao je Alan Traskot u *Tajmsu*, “Sontag je izveo ključnu igru, problemski potez koji bi našli samo igrači svetske klase: u trećem štihiu je propustio pik i dozvolio Eastu da uzme.”

Koju god boju Bi da vrati, imao sam potpunu kontrolu. Vratila je aduta kog sam uzeo asom. Zatim sam prešao na sto asom pik. Potom sam odigrao tref, po rasporedu koji sam već objasnio i bio nagrađen kada je Hauard uzeo asom. Uzeo sam povrat karo, posekao pik na stolu, na šta je pao kralj od Bi, izvukao ostale adute i izveo zahtev za kontrakt. Namignuo sam Piteru.

‘Ključna igra’ je zaista bila u trećem štihiu. Da sam odigrao pik do asa i nastavio pik, Bi bi uzela štih kraljem i vratila pik. Morao bih da sečem na stolu i, pošto je to bio moj poslednji ulaz na sto, odigram tref. Hauard bi uzeo štih asom i vratio četvrti pik, što bi dalo Bi nadsecanje adutskim pubom za obarajući štih.

“Nisi ovako dobro igrao 1971.”, rekao je Šenken, “kada si bio u mom timu.”

Bilo je vreme za sledeće protivnike. Kada sam video ko su, nasmešio sam se za sebe.

“Vidi, vidi”, rekao sam, “gospodin Ajzenberg. Kako ide, g. Ajzenberg?”

Brodvej Bili me je pogledao kao da sam lud. “Odjebi”, rekao je.

Kejn i Ajzenberg su bili jak par. Džimi Kejn je bio opštinski berzanski broker i vrhunski bridž stručnjak. Brodvej Bili je mogao da se nosi sa svakim u bridžu.

Protiv Kejna i Ajzenberga igrali smo skoro izjednačeno. Očekivao sam Teda Kastlmena – sva četiri njegova ‘konja’ su bila za istim stolom – ali nije ga bilo na vidiku.

Posle igre protiv Kejna i Ajzenberga, ostatak druge seanse je bilo sporo klizanje ka dnu. Imali smo samo jednu veliku katastrofu, ali nijedan pravi trijumf. Katastrofa se dogodila protiv Dejvida Beraa i dr Frensis Vernona¹ iz Venecuele. Bera je bio pilot RAF² u Drugom svetskom ratu i tako je i izgledao; bio je zgodan, žustar i neusiljen. Kad god sam ga video očekivao sam da vodi pod ruku Deboru Ker.

Bera i dr Vernon su izlicitirali četiri herca i mi smo odlučili da uđemo u žrtvu, koja se kasnije pokazala fantomskom (oborili bismo četiri herca), sa četiri pika u zoni. Bera je posegao u svoj licitacioni boks i izvukao ne jednu karticu ‘kontra’, nego šest. Izveo je to sa stilom. Bio je to dramatičan način da pokaže kako snažno misli da grešimo. Pali smo dva puta i izgubili oko 190 IMP.

---

¹David Berah, r. 1921 u Jugoslaviji i Francis Vernon, r.1934, venecuelanski reprezentativci, osvajači više prvenstava Južne Amerike. *prim.Urednika*

²Royal Air Force, Kraljevske vazduhoplovne snage, zvanični naziv britanskog ratnog vazduhoplovstva. *prim.Pre vodioca*

Druga seansa se završila tek iza ponoći. Osećao sam da je večernja seansa po nas bila onoliko loša koliko je popodnevna bila dobra. Bio sam umoran i depresivan; vrela ubodi bila su mi prodirali kroz leđa. Protrljao sam oči i kao da su se zapalile. Dugo sam sedeo i razmišljao. Svaka loša podela mi je projurila kroz glavu. Želeo sam da se vratim u svoj apartman u Istočnoj 70. ulici, istuširam se vrelom vodom i odem u krevet. Sve čemu sam mogao da se nadam je bilo da nismo suviše zaostali, ali imao sam užasno osećanje da smo uprskali. Ovo je bilo prvo takmičenje za 100.000 dolara u istoriji bridža i, sudeći po rastućoj popularnosti igre, bio sam siguran da nije i poslednje. Želeo sam da budem upamćen po pobedi na prvom.

“Idem kući”, rekao sam Piteru. “Ne želim da vidim rezultate pre jutra. Bili smo loši.”

“Možda nije tako loše.”

Piter se, kao i obično, trudio da me vrati u onaj čvrsti centar koji je bio kao stena čvrsta osnova njegove sopstvene ravnoteže. Njegov optimizam se pojavljivao kada mu raspodele ne leže, a pesimizam kada su povoljne. Umeo je da oseti moju opasnu sklonost ka opuštanju kada mislim da dobijamo, da čestitam samom sebi i počnem sa planiranjem proslave pre nego što je turnir gotov. Slično tome, znao je da oseti trenutak kada ništa ne ide i kada postoji opasnost da dignem ruke od svega. To je trenutak u kom se dokazuju šampioni. Sâm Piter je video dovoljno od života da zna kakve su iluzije ‘ta dva prevaranta’, trijumf i katastrofa. Isprobao je sebe u Vijetnamu i kasnije u lažnoj euforiji Hejt-Ešberija¹. Na kraju je, kao odrastao čovek, ovladao svojim znatnim mentalnim sposobnostima i odlučio da savlada jednu od najsloženijih i najđavolskijih igara koju je ljudska vrsta uspela da razvije. Piter je znao da je i život takođe igra; već je igrao u vrlo visok ulog.

Mnogi igrači su ostali u Kevendišu da saznaju rezultate posle prve polovine turnira. Postojale su i nagrade za prva tri para večernje seanse: 2.000 dolara su osvojili Rouz i Foro, druga nagrada od 1.000 dolara je pripala Klifu Raselu i Ričardu Fri-menu², treću nagradu od 500 dolara su uzeli Kohen i Berkovic³.

Mnogo važniji od nagrada za seanse bio je ukupni plasman. Objavljen je oko 2:00 posle ponoći. Piter i ja smo već bili otišli. Videli smo ukupni plasman tek deset sati kasnije.

---

¹Črtvrt u San Francisku naročito popularna u vreme hipi pokreta. *prim. Prevodioca*

²*Clifford Russel*, r. 1919, osvajač mnogih američkih najznačajnijih turnira, kao sedamdesetčetvorogodišnjak je igrao za američku reprezentaciju na *Bermuda Boulu* 1993; *Richard Freeman*, r. 1933, sa osamnaest godina je, 1952, postao najmlađi američki *Life Master*. *prim. Urednika*

³*Kenneth Cohen*, r. 1948 i *David Berkowitz*, 1949, uspešni turnirski igrači. Berkovic je 1982. zauzeo osmo mesto na otvorenom parskom prvenstvu sveta. *prim. Urednika*

PLASMAN

PAR

ZEMLJA

1.	Rouz – Foro	Engleska
2.	Bera – Vernon	Venecuela
3.	Bekerovi	SAD
4.	Marš – Blum	SAD
5.	Vajksel – Sontag	SAD
6.	Kohen – Berkovic	SAD
7.	Mičel – V. Roberts	SAD
8.	Vulzi – Robinson	SAD
9.	Kejn – Ajzenberg	SAD
10.	Haman – Larsen	SAD